О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32582

гр. София, 18.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 17 състав,** в закрито заседание на 18.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **10204** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е във връзка с жалба на М. М. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] подадена чрез адв. М. Д. - Й., срещу Заповед GPAM № 2439570/03.08.2026г., издадена от младши автоконтрольор към РУ О., ОДМВР - Т., за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.„з“, подб. „гг“ от ЗДвП– временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта на основание чл. 166, ал. 2 АПК, по което се произнася настоящия състав в условията на бързо производство.

В подкрепа на искането за спиране се сочи, че жалбоподателката работи като психолог към Сдружение „SOS Детски селища България“ и изпълнението на трудовите ѝ задължения е свързано с ежедневно придвижване с автомобил за провеждане на срещи и консултации с деца, лишени от родителска грижа. Твърди се, че отнемането на свидетелството за управление на МПС ще затрудни съществено изпълнението на професионалните ѝ задължения, включително възможността своевременно да достига до децата, за които полага грижи. Сочи се още, че използването на обществен транспорт или таксиметрови услуги би довело до допълнителни финансови разходи, които жалбоподателката не би могла да понася с оглед размера на трудовото ѝ възнаграждение. Към жалбата е представено Допълнително споразумение № 5/02.01.2024 г. към Трудов договор № 147/03.01.2020 г.

Искането за спиране е допустимо - направено е в хода на съдебното производство по оспорването на акт, за който е допуснато предварително изпълнение по силата на закон.

След преценка на изложените доводи и представените доказателства съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение за неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 2 АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението съдът може по искане на оспорващия да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. По силата на чл. 166, ал. 4 АПК предварителното изпълнение на административен акт, допуснато по силата на отделен закон,

когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, може да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.
В случая с оспорената заповед е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „гг“ ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената принудителна административна мярка, поради което е налице предварително изпълнение, допуснато по силата на закона.
Предмет на съдебната преценка при допуснато по силата на закона предварително изпълнение на административен акт е дали в конкретния случай са установени такива неблагоприятни последици за оспорващия, които по своя характер и интензитет могат да бъдат определени като значителна или трудно поправима вреда по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК и които обосновават преодоляване на допуснатото от закона предварително изпълнение.
В тежест на оспорващия е да изложи конкретни твърдения и да представи доказателства относно вида, характера и вероятността от настъпването на твърдените вреди, както и относно причинната им връзка с предварителното изпълнение на административния акт.
В случая жалбоподателката основава искането си на затрудненията, които временното отнемане на СУМПС би причинило при упражняване на трудовата ѝ дейност като психолог. От представеното Допълнително споразумение № 5/02.01.2024 г. към Трудов договор № 147/03.01.2020 г. се установява наличието на трудово правоотношение между жалбоподателката и Сдружение „SOS Детски селища България“. Установява се и че като места на изпълнение на трудовите задължения са посочени адреси в [населено място] – [улица][жк], [улица], на които се намират офиси на Консултативен център „Шанс“ към програма „SOS Детско селище“ С. – П. – Д.. Посоченото доказателство установява твърдяната трудовата заетост на жалбоподателката, но не установява, че притежаването и използването на свидетелство за управление на МПС представлява необходимо условие за изпълнение на възложената ѝ трудова функция. По делото не са представени длъжностна характеристика, служебни графици, маршрутни листове, възложени задачи, доказателства за предоставен от работодателя служебен автомобил или други документи, от които да се установява, че жалбоподателката е длъжна ежедневно да управлява автомобил във връзка с трудовите си задължения. Не са представени и доказателства относно честотата, местонахождението и неотложността на сочените срещи с деца извън посочените в трудовото споразумение места на работа, които са в [населено място], както и посоченият адрес на жалбоподателката в жалбата, който също е в [населено място]. Не се установява също така невъзможността жалбоподателката лично да управлява МПС да води до невъзможност да изпълнява трудовите си задължения или да създава конкретна и непосредствена опасност за запазването на трудовото ѝ правоотношение. Самото обстоятелство, че използването на автомобил би улеснило придвижването във връзка с професионалната дейност, не е достатъчно, за да се приеме, че предварителното изпълнение на мярката ще причини вреда с интензитет, изискуем от чл. 166, ал. 2 АПК. Не всяко неудобство или затруднение вследствие на изпълнението на административния акт представлява „значителна“ или „трудно поправима“ вреда по смисъла на посочената разпоредба. Съдебната практика приема, че затрудненото пътуване до месторабота, при наличие на алтернативна възможност за придвижване с обществен транспорт, съставлява обичайно неудобство от изпълнението на ПАМ, а не вреда с изискуемата от закона тежест.
Неоснователен е аргументът и че жалбоподателката ще претърпи значителни имуществени вреди при използване на обществен транспорт или таксиметрови услуги. Не са посочени конкретният размер и честотата на предполагаемите допълнителни разходи, нито са представени доказателства относно размера на доходите на жалбоподателката и съотношението им с

евентуалните транспортни разходи и сравнение на разходи с обществен транспорт спрямо такива за ползване на автомобил. При липсата на подобна конкретизация и доказателства не може да бъде направен обоснован извод за вероятност от настъпване на значителна имуществена вреда. Общите твърдения относно повишаването на цените на стоки и услуги и разходите за транспорт също не установяват конкретна по вид, размер и интензитет имуществена вреда в правната сфера на жалбоподателката.

Съдът съобрази и целта на закона - това че законодателят е допуснал предварителното изпълнение на принудителните административни мерки по ЗДвП, в защита на обществения интерес, свързан с безопасността на движението и преустановяването на нарушенията на правилата за движение. За преодоляването на този нормативно защитен интерес следва да бъдат установени конкретни противопоставими вреди за адресата на мярката с характера и интензитета по чл. 166, ал. 2 АПК, каквито в случая не са доказани.

Изложените в жалбата доводи относно липсата на знание у жалбоподателката, че управляваният от нея автомобил е със служебно прекратена регистрация, обстоятелството, че автомобилът е собственост на друго лице, както и твърденията относно уведомяването на собственика за прекратяването на регистрацията, са относими към материалната законосъобразност на оспорената заповед и към съществуването на фактическите предпоставки за прилагането на ПАМ. Тези възражения не са относими при преценката налице ли са предпоставки за спиране на предварителното изпълнение по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК.

При тези съображения съдът намери, че искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде оставено без уважение.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на М. М. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед GPAM № 2439570/03.08.2026г., издадена от младши автоконтрольор към РУ О., ОДМВР - Т..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: